

→ obowiązkowy

przymiotnik | obowiązkowy - liczba pojedyncza, mianownik

1. Udział w szkoleniu jest obowiązkowy. 2. Piotr jest obowiązkowy,
nigdy nie zapomina o swoich zadaniach.



	I.poj.	I.mn.
mianownik	obowiązkowy	obowiązkowi/obowiązkowe
dopełniacz	obowiązkowego	obowiązkowych
celownik	obowiązkowemu	obowiązkowym
biernik	obowiązkowego/obowiązkowych/obowiązkowe	obowiązkowych/obowiązkowe
narzędnik	obowiązkowym	obowiązkowymi
miejscownik	obowiązkowym	obowiązkowych
wołacz	obowiązkowy	obowiązkowi/obowiązkowe

	I.poj.	I.mn.
mianownik	obowiązkowa	obowiązkowe
dopełniacz	obowiązkowej	obowiązkowych
celownik	obowiązkowej	obowiązkowym
biernik	obowiązkową	obowiązkowe
narzędnik	obowiązkową	obowiązkowymi
miejscownik	obowiązkowej	obowiązkowych
wołacz	obowiązkowa	obowiązkowe

	I.poj.	I.mn.
mianownik	obowiązkowe	obowiązkowe
dopełniacz	obowiązkowego	obowiązkowych
celownik	obowiązkowemu	obowiązkowym
biernik	obowiązkowe	obowiązkowe
narzędnik	obowiązkowym	obowiązkowymi
miejscownik	obowiązkowym	obowiązkowych
wołacz	obowiązkowe	obowiązkowe

